

ת"פ 47987/12/22 - מדינת ישראל נגד יקיר דבס

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 47987-12-22 מדינת ישראל נ' דבס(עציר)

לפני בעניין:	כבוד השופט יואל עדן המאשימה:
נגד הנאשם:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ערן צרויה - פמ"ד
	יקיר דבס ע"י ב"כ עו"ד אלעד גויגולד

גזר דין

האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של ייבוא סם מסוכן לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם עמיתרחום ("עמית") הסבידודים.

בין התאריכים 22.11.2022 - 23.10.2022 שההנאשם בהודו. במהלך שהותו בהודו יצרה הנאשם קשר עם עמית והוסכם ביניהם כי הנאשם ישלח אליו משלוח מהודו שיכיל סמים עבור הנאשם והוא ישלם לעמית בתמורה סך של 5,000 ש"ח. עמית הסכים, אך ביקש כי במקום תשלום של 5,000 ₪ יתן לנאשם מסוכן מסוג קטמין בשווי של 5,000 ₪. הנאשם הסכים ואמר לנאשם כי יתחשבנו.

עמית שלח לנאשם צילום דרכון ואכתובת בסובל עמית, בקריתגת, שהיה ריק מדיריים כדי שלשם תמוען החבילה ("בית הסב").

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ולפני התאריך 23.11.22, בהתאם לתיאום, נשלחה חבילה מהודו ממוענת אל עמית בבית הסב, אשר הכילה 700 גרם נטוש של מסוג KETAMINE שהוסלקו בארבעה כדים בעל יד ופן כפולה. בנוסף הוכנסו לתוך החבילה בדים ותיקי בד צבעוניים ("החבילה עם הסם").

החבילה עם הסם נשלחה לישראל לכשהיא מיועדת לעמית בכתובת הסב, ונכתב עליה מספר הטלפון הנייד של עמית.

החבילה העסה הגיעה לישראל, אותה הע"י חוקריה מכסוהו עברה למשטרת ישראל בתאריך 29.11.2022.

ביום 30.11.22 במסגרת פעילות משטרתית נפתחה החבילה העסה, הוצאו משם שני כדים שהכילו כ- 350 גרם נטו של מסוג KETAMINE ונותרו בחבילה העסה שני כדים שהכילו כ- 350 גרם נטו של מסוג KETAMINE.

עמית, שלא ידעה החבילה העסה נפתסה על ידי המשטרה, התקשר, בהנחיית הנאשם, לחברת השליחויות ולמשרד המכס, כדי לברר היכן החבילה העסה. גם הנאשם התקשר לחברת השליחויות.

ביום 5.12.22 בשעה 13:50 אובסמוך לכרוב במסגרת פעילות משטרתית, התקשר השוטר אנטוניו די יבאלעמית הציג עצמו כשליחוביק של מסורלואת השוטר אנטוניו עמית קבעו להיפגש בתחנת דלק לשם מסירת החבילה העסה.

בשעה 14:06 אובסמוך לכר הוגיע עמית לתחנת הדלק, ברכב מסוג הונדה שם נפגש עם השוטר אנטוניו, עמית הזדהה בשמו, קיבל את החבילה של העסה וחתם על קבלתה.

לאחר האמורנסע עמית מתחנת הדלק ברכבה הונדה, עדן את הנאשם החבילה העסה אצלו, ונסע פונה כדי לפגוש את הנאשם ולמסור לו את החבילה העסה.

עמית הגיע לפיהכוונתו של הנאשם, לשטח עפר ונפגש עם הנאשם שניחב רימוסים פיאשרה גיעובטנדרסובארו. עמית מסר לנאשם את החבילה העסה. הנאשם פתח את החבילה והוציא ממנה את שני הכדים שהכילו כ- 350 גרם נטו של מסוג KETAMINE מסר אותם לידי עמית ואמר לולשים אותם במושבה הגבה הונדה. עמית עשה כן.

כוח משטרה של ימ"ר לכיש שהגיע למקום עצר את הנאשם ואת עמית, ועיכב את שני חבריו של הנאשם. על מושבה הגבה הונדה נמצאו שני הכדים שהכילו כ- 350 גרם נטו של מסוג KETAMINE.

הנאשם במעשיו כמתואר בעובדות לעיל, בסיוע עמית יבאלאכדין לישראל מסוג KETAMINE במשקל של 700 גרם נטו.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע בעבירות המפורטות בו, ואין הסדר לעניין העונש.

הראיות לעונש

במסגרת הראיות לעונש מטעם הנאשם הוגש מסמך מכלא שקמה נ/1 ממנו עולה כי מיום מעצרו שולב הנאשם בקבוצת אדלר תקשורת במשפחה, 6 מפגשים, וסיימה, וכרגע הינו משולב בקבוצת התמודדות במעצר ובחוג מדיטציה.

ב"כ המאשימה הודיע כי הוא מבקש להגיש מסמך ממשד הבריאות ביחס לסם המסוכן אשר ייבא הנאשם. ב"כ הנאשם התנגד להגשת המסמך אשר טען כי הינו חוות דעת. לאור התנגדות ב"כ הנאשם הודיע ב"כ המאשימה כי הוא מוותר על הגשת המסמך הואיל והשתמע כי ב"כ הנאשם יבקש לחקור את עורכת המסמך.

בהמשך ביקש ב"כ המאשימה להגיש מידע שהדפיס מאתר הכנסת והוסיף כי כאן אין לחקור את עורך המסמך, וב"כ הנאשם התנגד גם לכך.

בהחלטה שניתנה נקבע כי אין להתיר הגשת המסמך הואיל וההגשה אינה על פי דיני הראיות. עוד נקבע כי ככל שב"כ המאשימה מעוניין להגיש ראיה כלשהיא הוא רשאי לעשות כן ובלבד שההגשה הינה על פי דיני הראיות. בעקבות זאת ב"כ המאשימה הודיע כי אינו מבקש להגיש ראיה כלשהי לעונש.

יש להעיר כי לא היתה מניעה כי ב"כ המאשימה יפעלו להגשת חוות דעת על פי דיני הראיות, אולם לבסוף הם בחרו שלא לעשות כן. כדוגמא להגשת חוות דעת ר' ע"פ 4346/21 מ"י נ' עצטה (28.7.2021), שם הוגשה חוות דעת בהסכמה, ביחס לסם מסוכן מסוג אחר. מובן שהגשה על פי דיני הראיות אינה צריכה להסכמה.

תסקיר שירות מבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן אשר יפורט אך בחלקו לאור צנעת הפרט.

על פי התסקיר, הנאשם כבן 27, גרוש ואב לילדה, לא גויס לצבא בשל בעיות בריאות. הנאשם נעדר עבר פלילי, החל לצרוך סמים בגיל 13 בנסיבות חברתיות, ומגיל 17 החל לצרוך סמים מסוג קוקאין ו-LSD. לדבריו לא צרך כלל סמים מזה כ- 7 שנים, ואולם נכתב כי בחקירת המעצר עלה מידע שונה, כי אינו צורך סמים מזה כשנתיים. הנאשם שלל בעייתיות ונזקקות טיפולית בחום ההתמכרויות. הנאשם קיבל אחריות, ביטא חרטה על התנהלותו, והכרה בחומרת מעשיו.

הנאשם השתתף בקבוצות טיפוליות שונות בעת מעצרו, ומסר כי נתרם מהן.

לאחר בחינת גורמי סיכון, מתקשה שירות המבחן להעריך את מצבו של הנאשם בתחום הסמים, ואת מידת קרבתו ועומק

קשריו עם חברה שולית.

לאור מאפייני אישיותו, חומרת העבירה והשלכותיה על הסביבה, ושליטת נזקקות טיפולית בתחום ההתמכרויות או אחר, לא בא שירות המבחן בהלצה טיפולית בענינו.

טענות הצדדים:

5. לטענת ב"כ המאשימה:

לנאשם היה מסייע ששמו מופיע בכתב האיטום אך הנאשם הוא הדמות המרכזית העומדת מאחורי ייבוא הסם. במסגרת פסקי הדין שצוינו ע"י המאשימה ומוגשים לבית המשפט, עוסקים גזרי הדין בעיקרם בעבירות של ייבוא סמים מסוג מטאמפטאמינים, ונטען כי סם הקטמין על השפעותיו, אופן השימוש בו והמסוכנות מהפצתו, דומה לסם המטאמפטאמינים וחבריו, ומשכך יש לגזור גזירה שווה ביחס לעונש שיש להשית על הנאשם בגין עבירת הייבוא.

ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, נטען כי קדם לה תכנון, הנאשם הוא שהגה והוציא אל הפועל את ביצוע העבירה, והנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, ככל שהנאשם לא היה נתפס, הינו רב ומשמעותי לאור כך שמדובר בכמות גדולה של סם, ואין לזקוף את העובדה שלא נגרם נזק לזכותו של הנאשם, והנזק נמנע רק בשל עבודה משטרתית חקירתית ומודיעינית.

מתחם העונש ההולם שהמאשימה סבורה שצריך להיקבע בעניינו של הנאשם, נע בין 40 ל- 70 חודשי מאסר בפועל. במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו וחסכון זמן שיפוטי. התסקיר אינו בא בהמלצה וגם מבחינת תוכנו, אנו סבורים שאינו מעלה ואינו מוריד בעניינו, ולאור האמור, התבקש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

בנוסף, התבקש להשית מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וקנס משמעותי ויש חשיבות רבה לרכיב ענישה כלכלי משמעותי שירתיע את הנאשם ואחרים מלבצע עבירות דומות אשר מבוצעות ברגיל מתוך רצון לעשות רווח מהיר.

6. לטענת ב"כ הנאשם:

הנאשם צעיר, בן 27, הודה ונטל אחריות מלאה על מעשיו.

אין להקל ראש בעבירה שביצע הנאשם והוא צריך להיענש על כך, אין מחלוקת אך לא באופן ובדרך שבה מציעה

המאשימה וגם לא במתחם שמציינת המאשימה שנטען כי הוא מנותק מהפסיקה שמוגשת על ידי ההגנה. כל פסקי הדין שהמאשימה הגישה, הם בעבירה של ייבוא סם אחר, זה לא סם הקטמין.

מדובר במי שעצור תקופה ממושכת מאוד, מ- 4/12/22. כפי שעולה מהתסקיר, הוא עצור, בין היתר, בשל העדר חלופה, לו היה משוחרר, ניתן היה לשלבו בטיפול בקהילה, בעבודה. מדובר בנאשם עם פוטנציאל שיקומי טוב, שקיים אורח חיים נורמטיבי ותקין עד למעצרו.

התסקיר חיובי, כבר עולה שהנאשם משלם מחיר על מעשיו, הוא גרוש, יש לו בת קטנה כבת שנתיים וחצי, אלה השנים הקריטיות, והנאשם לא זוכה לראותה בגלל מעשיו, וזה קושי ומחיר עצום, והתבקש להתחשב גם בכך. הנאשם איבד חבר, שותף לעסק בתחום התאורה וההגברה שעבד במסיבה ב"נובה". זה לא בא לידי ביטוי בתסקיר כי הוא הוגש טרם המלחמה, וזו גם התמודדות קשה עם האובדן של חברו. מהתסקיר עולה שהנאשם מדבר בכנות, בשקיפות עם שרות המבחן, החל מהאבחנה בצעירותו כלוקה בהפרעות קשב וריכוז, שילוב בפנימייה, הקמת העסק של חברה להגברה ותאורה שעובדת עד היום וגם גילוי לב, שאומר לשרות המבחן כי צרך סמים בעברו. לעניין ביצוע העבירה, יש נטילת אחריות וביטוי חרטה על מעשיו והכרה בחומרת המעשים. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, מדברים על תקופה, מבלי שזה ישמע כטריגר חלילה, מדובר בתקופה רגישה בחייו של הנאשם לאחר הליך גירושין.

לא מדובר במי שמכור לסמים, לא ניתן לשלבו בהליך טיפולי בשירות המבחן כי הוא עצור ולא ניתן לשלבו בטיפול בקהילה וזו הסיבה שאין המלצה טיפולית.

לסם קטמין יש גם שימוש חוקי, זה מופיע ברשימת החומרים הפסיכותראופטים, תוספת 4 של אמנת האו"ם. הוא מופיע גם בפקודת הסמים וזו עבירה. זה גם משמש לטיפול בדיכאון, בין היתר. הוא נמצא בפקודת הסמים המסוכנים.

מתחם העונש ההולם הוא מאסר שיכול וירוצה בעבודות שרות ועד למאסר בפועל בן 18 חודשים. יש למקם את הנאשם שהודה ונעדר עבר, בתחתית המתחם.

הנאשם עצור עד תום ההליכים, ולאור הזמן שחלף וההרתעה והמשברים שחוה והתפקוד התקין שלו עד לביצוע העבירה ובין כתלי הכלא, התבקש להסתפק בימי מעצרו.

הנאשם אמר כי עצם העובדה שייחסו סם שהוא סם אונס מביישת אותו. יש לו אחות קטנה בת 20 שחלילה לא יקרה לה דבר כזה, ויש לו ילדה שהוא לא יכול לחשוב שיקרה לה דבר כזה, זאת לא היתה כוונתו. נאמר שהוא לקח אחריות, היה בתקופה מבולבלת וזה לא מצדיק את מעשיו, והוא מצטער מאוד.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

7. בביצוע העבירה פגע הנאשם בערכים המוגנים שהם שמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, שלום הציבור, והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות הנובעות מהסם המסוכן.

הצורך להילחם בעבירות הסמים בכלל ובעבירות הייבוא בפרט, מודגש שוב ושוב בפסיקה. חומרת עבירות אלו, קיבלה ביטוי בענישה אשר נקבעה בחוק לצידן, ולצד העבירה של יבוא סם מסוכן מאסר למשך 20 שנים.

ביבוא סמים מסוכנים למדינת ישראל חומרה יתירה, ונפנה לדברים הבאים מע"פ 3249/12 **עופר בנאום משה נ' מ"י** (13.5.2013): **"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה הרבה המגולמת בעבירות שתכליתן החדרת סמים לתוך מדינת ישראל, והדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סם הקוקאין. יפים לענייננו הדברים שנקבעו ב-ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל [פורסם בנוב] (24.07.2011): "אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים'..."**

והדברים הבאים מע"פ 3759/03, **תמיר נ' מ"י** (19.2.2004): **"בעבירות של יבוא, יצוא, מסחר והספקה של סם מסוכן יש ליתן משקל נכבד ביותר בין מכלול שיקולי הענישה לשיקול של ההרתעה, וזאת על מנת להזהיר ולהעביר מסר חד וברור לעבריינים פוטנציאליים, מהו העונש הצפוי להם בגין עסקי הסמים למיניהם."**

לעניין חומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העברייין מפני אלו הקשורים בנזק אשר מביאים הסמים, ר' ע"פ 6029/06 **מדינת ישראל נ. שמאי**, פד"י נח' (2) 734, רע"פ 4267/05 **בוקובה נ. מדינת ישראל** (11.5.2005), שם לא קיבל בימ"ש המלצת שירות המבחן תוך הדגשת המאבק בנגע הסמים, ע"פ 7070/03 **עמיעד זניד נ. מדינת ישראל**, (3.4.2006), ע"פ 6373/06 **מדינת ישראל נ. אלנשאמי** (6.9.2006), ע"פ 411/04 **טטרו נ. מדינת ישראל** (9.1.2006) וע"פ 3759/03 **תמיר נ. מדינת ישראל** (19.2.2004) שם נקבע כי יש משקל לשיקול ההרתעה ע"מ להזהיר ולהעביר מסר ברור לעבריינים פוטנציאליים.

8. נסיבות ביצוע עבירת יבוא הסם המסוכן על ידי הנאשם חמורות בכמה היבטים. הנסיבות מצביעות על תכנון מוקדם ומדוקדק, ועל הפעלה של אחר לצורך ביצוע העבירה.

הנאשם הינו הגורם המרכזי, המתכנן והמוציא אל הפועל של העבירה, תוך הסתייעות באחר והפעלתו.

הנאשם מתכנן ומבצע את היבוא למקום שהוא מתכנן מראש, גורם ליבוא ארבעה כדים בעלי דופן כפולה בהם הוסלקו הסמים במשקל של 700 גרם נטו.

הנאשם מנחה את המסייע לו להתקשר ולהגיע ברכב לקבלת הסם המסוכן, מתעדכן במהלך הדברים, מכווין אותו ולבסוף מקבל שני כדים שהותירה המשטרה בחבילה ואומר לו לשים אותם במושב הנהג של רכב.

נסיבות אלו של יבוא סם מסוכן בכמות גדולה של 700 גרם, תוך תכנון, הסלקה והכל תוך הפעלת אחר ומעורבות של גורמים נוספים, מעמידות את העבירה אשר ביצע הנאשם ברף גבוה של חומרה, בנסיבות בה בוצעה.

אשר לסוג הסם המסוכן ומידת פגיעתו, ב"כ המאשימה בחרו שלא להביא כל ראיה, על פי דיני הראיות, אך מדובר בכמות גדולה, ומדובר בנסיבות חמורות של ביצוע העבירה.

לטיבו של הסם, אפנה לאמור בת.פ. (מחוזי מרכז-לוד) 1352-08-22 מ"י נ' **אקסל דוד ניסים אסייה** (10.8.2023) (אליו הפנה ב"כ הנאשם ביחס לענישה), שם נקבע ביחס לסם זה כי:

"סם הקטמין, אף הוא נכלל בקבוצת הסמים הקשים, מכונה "סם המועדונים" או "סם האונס", לרוב נעדר טעם, צבע וריח וגורם לתופעות לוואי חמורות."

כל אלו מביאים למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים על ידי הנאשם הינה ברף גבוה.

9. לקביעת מתחם העונש ההולם היבט אינדיבידואלי הקשור למקרה המסוים הנדון, ולנסיבות המסויימות של ביצוע העבירה. ר' ע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מדינת ישראל** (5.6.2013), המתייחס לצביון האינדיבידואלי אשר העניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם. לאור זאת, את הפסיקה להלן יש לאבחן בהתייחס לנסיבות כל מקרה. הפסיקה אליה הפנו ב"כ המאשימה הינה לסוגי סמים אחרים, אך אין בכך כדי לשלול את ההתייחסות לפסיקה זו ולהתייחסות העונשית לעבירות ייבוא סמים מסוכנים. ב"כ הנאשם הפנה לענישה שכוללת גם עבירות בסם המסוכן קטמין, ואולם אינני מוצא כי יש בפסיקה אליה הפנה כדי להביא לעתירתו לקביעת מתחם עונש הולם כאמור לעיל, כך גם לא רק משקל הסמים קובע את הענישה, אלא מכלול הנסיבות בכל מקרה.

בע"פ 7757-21 **אהרון קיי מרזוקי נ' מ"י** (24.5.22) הורשע המערער בעבירות של יבוא סם מסוכן ושיבוש הליכי משפט בכך שייבא לישראל יחד עם אחר סם מסוכן מסוג מתאמפטמין במשקל של 2.975 ק"ג, יחד עם אחר. נקבע מתחם עונש הולם הכולל מאסר הנע בין 28 לבין 40 חודשים ונגזרו 28 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. הערעור נדחה ונקבע: **"לא אחת הדגיש בית משפט זה את החומרה היתרה שנלווית לעבירות סמים ובפרט לעבירות שעניינן יבוא והפצת סמים מסוכנים. זאת, שכן בעבירות אלו יש כדי לסכן את שלום הציבור ולהרחיב את מעגל המשתמשים בסמים והמכורים להם ... כן נקבע בפסיקה, כי יש להטיל ענישה מחמירה ומרתיעה על מבצעי עבירות סמים, מתוך מטרה לתמוך במאבק למיגורן..."**

ברע"פ 3569-20 **ארנל אלטאראוס נ' מ"י** (7.6.20) הורשע המבקש לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של יבוא

סם מסוכן וקשירת קשר לביצוע פשע, בכך שכאשר שהה בישראל יצר קשר עם אחר או אחרים במטרה לייבוא סם מסוג מתאמפיטמין לישראל. אדם אחר שלח חבילה מהפיליפינים לישראל, המכילה תיקיית קרטון ובה הוסלקו 14 שקיות שקופות, שבכל אחת מהן סם מסוכן מסוג מתאמפיטמין, במשקל כולל של כ-50 גרם נטו. החבילה לישראל הגיעה, נתפסה על ידי המכס והועברה למשטרה. המבקש נעצר במשרדי חברת השילוח לאחר שהציג את שובר החבילה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל - 36 חודשי מאסר, ונגזר עונש של 22 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך ₪ 7,500 וענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

בע"פ 4659/12 סקלם סיריפונג נ' מ"י (22.10.2012) הורשע המערער בעבירת ייבוא סם מסוכן מסוג מתאמפיטמין (1084 כדורים) וקשירת קשר לביצוע פשע, כאשר מסר לאדם שזהותו אינה ידועה את כתובת הדואר שלו בישראל וזה שלח לו חבילת דואר ובה הסם. נכרת הסדר טיעון אשר כלל רף עליון של 24 חודשים, ונגזר עונש של 18 חודשי מאסר, וזאת בשים לב להעדר עבר פלילי, גיל צעיר והיות המערער אזרח זר, והודגש כי מדובר בענישה ברף תחתון בעבירות דומות. הערעור נדחה.

בע"פ 1635/14 שי יהודה נ' מ"י (21.8.2014) הורשע המערער בעבירות של ייבוא סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, קשירת קשר לביצוע פשע, והסתייעות ברכב לביצוע פשע, כאשר המערער שלח באמצעות דודו בדואר שתי חבילות שהכילו סם מסוכן מסוג Methylmethcathione (שנקבע כי ידוע כ - "סם פיצוציות") בכמות של כ - 8 ק"ג. על המערער נגזר עונש של 30 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש המחוזי קבע את מתחם העונש הנע בין 40 חודשים ל-6 שנות מאסר, וחרג לקולא נוכח נסיבותיו האישיות של המערער, וכן נוכח ההסכמה של המאשימה לעתור ל - 30 חודשי מאסר. ביהמ"ש העליון ציין את חומרת ייבוא סם והערעור נדחה.

בעפ"ג (י-ם) 39067-10-19 מ"י נ' אתי זקן (19.2.2020) אליו הפנה ב"כ הנאשם הורשע המשיב ביבוא סם מסוכן מסוג קטמין בנפח 311 מיליליטר אותם איחסן בבקבוקונים וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 6.75 גרם, הוא הטמינם בין חפציו ובגדיו ושלה בחבילה לבית הוריו, ואסף את החבילה באמצעות יפוי כח מאימו. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר בעבודות שירות עד 7 חודשי מאסר, ובחריגה מהמתחם משיקולי שיקום הוטל של"צ, מאסר מותנה וצו מבחן. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה, תוך שצוין כי מקובלת מסקנת בית משפט קמא ביחס לשיקום משמעותי ומוצלח. הואיל והענישה שם, החריגה לקולא, ענינה בהליך השיקומי, אין הדבר ישים ביחס לנאשם כאן. ביחס למתחם שנקבע שם בבית משפט השלום, הנסיבות כאן חמורות באופן משמעותי.

10. הנאשם ייבא סם מסוכן תוך תכנון, הסלקה והפעלת גורמים נוספים, כאשר מדובר בסם מסוכן בכמות גדולה, סם אשר כאמור בת.פ. (מחוזי מרכז-לוד) 1352-08-22 מ"י נ' אקסל דוד ניסים אסייה (10.8.2023) "... נכלל בקבוצת הסמים הקשים, מכונה "סם המועדונים" או "סם האונס", לרוב נעדר טעם, צבע וריח וגורם לתופעות לוואי חמורות."

מדובר בכמות גדולה אשר מובן כי נועדה להפצה ולבצע כסף.

על מתחם העונש ההולם לבטא את חומרת נסיבות ביצוע העבירה, ולבטא את הצורך במענה עונשי מחמיר לפגיעה ברף הגבוה בערכים המוגנים, ולענין זה נפנה לע"פ 5826/19 מ"י נ' רפאל (21.1.2020) בו נקבע: **"הצטברות נסיבות החומרה בעניינו של המשיב וכפי שפירטתי לעיל, אינו מותר איפוא מקום לשקול ענישה שלא ייכלל בה רכיב של ריצוי מאסר בפועל כאמירה נורמטיבית המכוונת להילחם בתופעת הפצת הסם על כל חוליותיה."**

על המתחם לבטא את האמירה הנורמטיבית לשורת הנסיבות המחמירות, הן היבוא, הן נסיבות ביצועו והן סוג הסם המסוכן המיובא וכמותו.

לאור כל האמור לעיל, אני מוצא כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבות ביצועה ככולל מאסר בפועל בין 30 ל - 60 חודשים.

ההיבט הכלכלי המובהק בביצוע העבירה על ידי הנאשם, לצד הצורך להרתיע גם ביחס למניע זה, מצריך כי המענה העונשי יכלול קנס משמעותי, אשר במסגרתו יש להביא את מצבו הכלכלי של הנאשם. יש לציין כי לא הובאו בפני נתונים לקושי כלכלי.

להטלת קנסות בעבירות אלו ר' ע"פ 14-3669 משה גולן נ' מ"י (18.12.16), שם הורשע המערער בעבירות קשירות קשר לביצוע פשע וייבוא סמים מסוכנים מסוג קוקאין, ונגזרו עליו 6.5 שנות מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ותשלום קנס בסך של 20,000 ש"ח. נקבע לענין הקנס: **"לבסוף ולעניין הקנס, בית המשפט המחוזי קבע בדיון כי יש להטיל על המערער גם עונש של קנס, הואיל ולעבירות סמים יש "ערך" כלכלי, ויש להרתיע מביצוען גם באמצעות פגיעה ב"כיס" של המבצעים (ראו עניין שץ, בפסקה 49) - כך בין אם עסקת הסמים הושלמה והכסף מצא דרכו לכיסם של העבריינים, ובין אם לאו. מעיון בפסקי הדין שנזכרו בפסקה 20 לעיל ובפסקי דין נוספים בעבירות סמים (ראו למשל, עניין שץ; ע"פ 1348/08 איסטחרוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.5.2009)) עולה כי עונשי הקנס שהושתו בגין ביצוע העבירות שבהן הורשע המערער מצויים בטווח רחב, ונעים בין 2,000 ל-30,000 ש"ח. הקנס שהושת על המערער מצוי אפוא - בניגוד לטענת המערער - בגדרי המדיניות הנוהגת; ובהתאם לכך לא מצאתי מקום להתערב ברכיב זה בגזר הדין."**

בע"פ 21-4346 מ"י נ' רועי עצטה (28.7.21) הורשעו המשיבים בעבירה של יבוא סם מסוכן, בכך שייבאו סם מסוכן מסוג GBL במשקל של 4.315 ליטרים, ונגזר עליהם, בין היתר, קנס בסך של 10,000 ש"ח לכל אחד.

ברע"פ 20-3569 ארנל אלטאראוס נ' מ"י (7.6.20) המבקש יבא חבילה ובה הוסלקו 14 שקיות שקופות, שבכל אחת מהן סם מסוכן מסוג מתאמפיטמין, במשקל כולל של כ-50 גרם נטו, הטרשע בייבוא וקשירת קשר לביצוע פשע והוטל עליו קנס בסך 7,500 ₪.

לאור מכלול הנסיבות, אני מוצא כי מתחם הקנס בנסיבות ביצוע העבירה, ובהיעדר אינדיקציות לקושי כלכלי, נע בין 10,000 ל - 50,000 ₪.

11. הנאשם יליד 1996 ונעדר עבר פלילי. אינני מוצא הליך שיקומי או שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להביא לירידה אל מתחת למתחם העונש ההולם.

על שיקולי הרתעת הרבים והרתעת היחיד לקבל משקל, ואולם לאחר ששקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שעולות מהתסקיר, היותו אב לילדה, גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי, ושאר הנסיבות המפורטות שם, אני מוצא לנכון שלא להחמיר עימו מעל הרף התחתון של המתחם.

כך גם לגבי רכיב הפסילה שהתבקש, משיקולים הקשורים בשיקומו של הנאשם, אני מוצא שלא להטיל פסילה, שכן מובן שלנאשם יהיה צורך ברישיון לצורך פרנסתו לאחר השחרור.

אשר לקנס - גם כאן אני מוצא להטילו ברף התחתון של המתחם, מאותם שיקולים.

12. **לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג - 1973.

קנס - קנס בסך 10,000 ש"ח או מאסר למשך 50 יום תחתיו; הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 120 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ד, 07 ינואר 2024, במעמד הצדדים.